

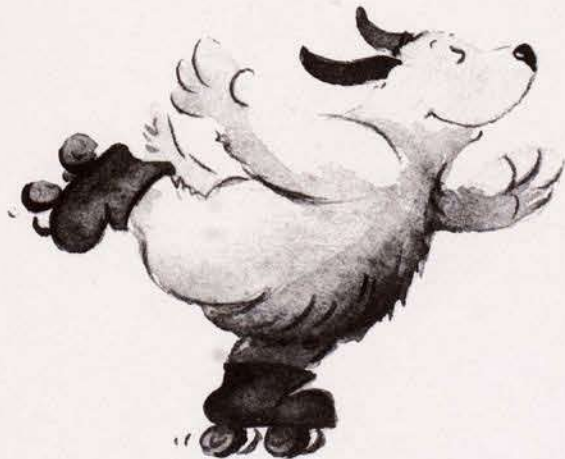
Waldo

Det stora äventyret

Hans Wilhelm
Svensk text: Camilla Gripe

Copyright: Hans Wilhelm, Inc.

Waldo

Det stora äventyret

Hans Wilhelm
Svensk text: Camilla Gripe

Alla Barns Bokklubb

Tidigt en morgon kom flyttkarlarna. Mikael såg på medan de bar ut allting ur huset. När han hade sagt ajö till sin kompis Dan, satte han sig i bilen och väntade. Han satt alldeles tyst och tittade rakt fram. Tänk att de skulle flytta till ett annat hus i en helt annan stad.

De körde igenom flera samhällen på vägen. Mikael tittade på alla hus som gled förbi och undrade hur det såg ut där de skulle bo. Men allra mest undrade han om han skulle få någon ny kompis.

Så körde bilen in på en avtagsväg och stannade. ”Jaha, då är vi framme,” sa Mikaelns mamma. ”Nå, Mikael, vad tycker du om vårt nya hem?”

Men Mikael svarade inte. Han tyckte bara att huset såg gammalt och stort ut.

”När allt kommer på plats blir det jättefint, ska du få se,” sa mamma och började lasta ur bilen.

Mikael öppnade försiktigt ytterdörren. Så tyst det var därinne!

Huset verkade väldigt mörkt och kusligt. Möblerna såg ut som spöken i sina vita lakan.

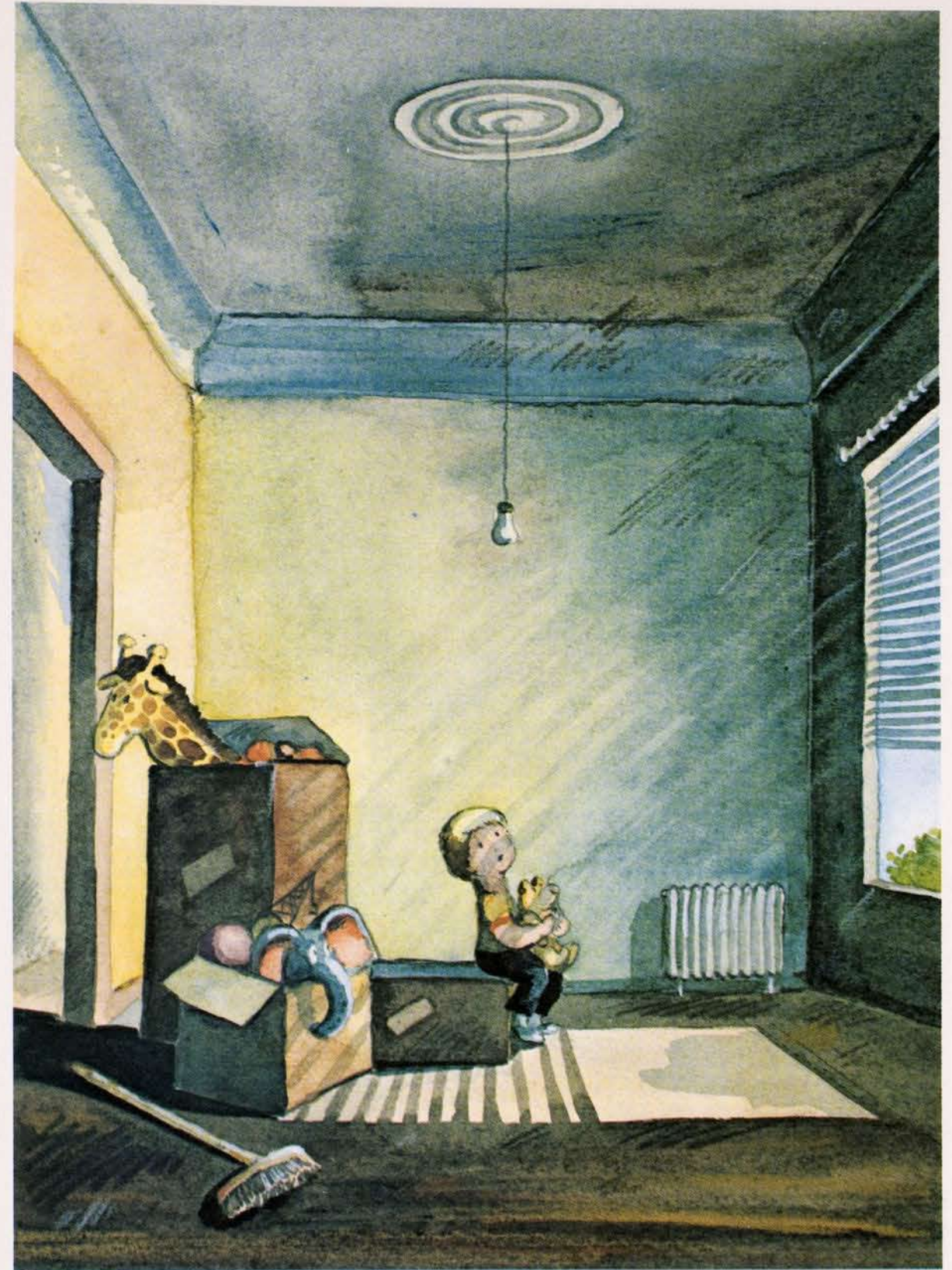

Det ekade ödsligt av Mikael's steg när han gick runt i de stora, tomma rummen. Han kände sig plötsligt så liten.

Mikael gick upp för trappan för att leta efter sitt rum. Bakom en av dörrarna hittade han sina leksaker och böcker. När Mikael såg sina saker kände han sig genast lite bättre till mods.

Sen fick han syn på vindstrappan. Han traskade upp och kände på dörren, men den knarrade och gnällde så hemskt att han skyndade sig att stänga den och sprang ner igen. ”Jag får undersöka vinden sen”, tänkte han.

Nere i köket stod höga travar med upppackat porslin och på bordet stod ett fat med Mikaelns favoritkakor och ett glas mjölk. Han tog en kaka och såg ut genom den öppna köksdörren. Det fanns en stor trädgård där ute. Och vilken trädgård sen! Mikael sprang ut för att utforska den närmare.

Det första han fick syn på var en gammal hundkoja längst bort i trädgården. ”Den som ändå hade en hund”, tänkte han och gick fram till kojans för att titta in i den. Därinne låg något som såg ut som en gammal, luggsliten golvmopp. Och det rörde på sig!

Det var faktiskt en hund! En trött hund med tovig, smutsig päls. Den lyfte på sitt stora, tunga huvud och såg bedjande på Mikael. Den såg ut som om den inte hade en enda vän i hela vida världen. Den tittade på Mikael precis som om den frågade "Vill du bli min vän?"

"Hej, här är jag", sa Mikael. "Vill du bli min nya vän? Får jag sköta om dej?"

”Först och främst behöver du ett bad. Den saken är klar,” sa Mikael.

Men det hade verkligen sina sidor att få ut den stora lurviga lunsen ur kojan och ner i en badbalja. Med god vilja och envishet lyckades Mikael till slut genomföra hundbadet. Han småpratade vänligt medan han schamponerade hunden som blev piggare och piggare ju renare den blev. Den for upp ur baljan och ruskade vattnet ur pälsen. Svansen viftade ivrigt när den förtjust skuttade omkring i trädgården med Mikael skrattande efter.

Hundens päls blev alldeles vit och yvig när den hade torkat. Det fanns alls ingen likhet längre med den sorgliga golvmopp som Mikael hittat för en stund sedan.

”Nu måste du ha ett namn också,” sa Mikael. Det stod något på kojan med avflagnade bokstäver.

Waldo!, såg det ut som. Hette hunden så?

”Waldo! Kom Waldo!” ropade Mikael och hunden kom genast. I yster glädje sprang Waldo runt i trädgården flera gånger och stannade till slut framför Mikael. Han tittade på Mikael som om han ville säga

”Kom så ska jag visa dej huset!”

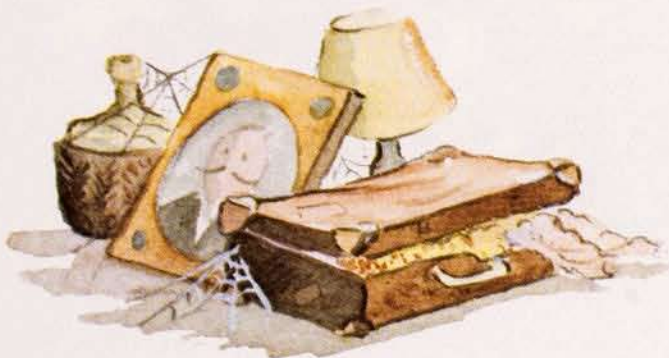
Tillsammans gick Waldo och Mikael på upptäcktsfärd i det gamla huset. I vartenda rum lekte de och gjorde bus tillsammans. Med ens tyckte Mikael att det nästan kändes som hemma.

Inte ens vinden kunde längre skrämma honom. Han följde glatt efter Waldo som rusade före upp på vinden. Där bakom den knarrande dörren fanns ett härligt rum, som var fyllt med gamla, spännande och mystiska saker!

De undersökte rummets alla skrymslen och vrår och hittade mycket som varit gömt och glömt under långa tider. Allt måste de prova och leka med. De hade jättekul tillsammans. Men efter en stund sa Mikael; "Kom Waldo, så sticker vi till mitt rum."

I rummet var nu nästan alla Mikael's saker på plats och i hans säng låg en alldeles ny madrass med en härlig studs i!

Mikael började packa upp sina leksaker. Waldo var väldigt bra på att hjälpa till. Och när de var två gick det hela på ett nafs.

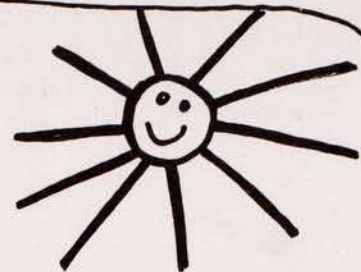

När de var klara, såg rummet ut som om Mikael alltid hade bott där. Han var mycket nöjd och ivrig att få visa det för mamma. ”Hon blir säkert överraskad! Nu när jag har hittat dej”, sa han till Waldo, ”är jag glad att vi har flyttat hit. Jag önskar bara att Dan också var här och kunde se mitt nya rum!”

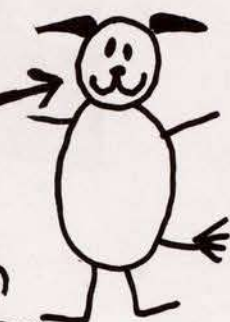
Så fick han en idé. Han tog fram papper och penna och började skriva.

Hej Dan!

Nu ska du få
höra. Det har varit en
jätte spännande dag.
Mitt nya rum är jätte fint.
Och jag har fått en
ny kompis! Han heter
Waldo. Så här ser han
ut. Han är toppen. Men
nu är jag somnig. Kom
snart och hälsa på oss.
Kram från Mikael och

Waldo.

